

[Statsministeren.]

taten og de senere af fællesskabet truffene beslutninger, herunder de forskellige landbrugsreglementer, ikke ville modsætte sig dansk medlemskab, og at Frankrig på samme måde heller ikke ville modsætte sig en associeringsordning med Danmark. Hvad nærmere forstås ved associering, kom ikke klart frem, bortset fra præsident de Gaulles indforståelse med, som jeg nævnte det, at den kan også omfatte landbruget.

Således som general de Gaulles udtalelser faldt, er der for mig ingen tvivl om, at han med dem tilsigtede at vise forståelse for Danmark i en vanskelig situation. Betydningen af hans udtalelser for Danmark synes bl. a. at ligge i, at man af den omstændighed, at Frankrig i den nu foreliggende situation er rede til at acceptere dansk medlemskab, må kunne slutte, at Frankrig heller ikke vil modsætte sig dansk medlemskab sammen med Storbritannien, hvis udviklingen på længere sigt vil gøre dette muligt. Man skulle derfor nu have en rimelig sikkerhed for, at i hvert fald Frankrig ikke i en eventuel ny situation vil støtte de ideer om kun at acceptere britisk medlemskab, som i efteråret cirkulerede i Bruxelles, og som også blev drøftet i det høje ting. På samme måde har man nu et fransk tilsagn om forståelse over for sådanne handelsmæssige arrangementer til sikring af Danmarks samhandel, som det måtte vise sig teknisk og politisk muligt at realisere. Disse forhold kan få betydning for danske interesser.

At jeg under samtalen med den franske præsident på ingen måde foregreb den danske regerings stillingtagen, behøver jeg næppe at tilføje. Jeg gjorde i øvrigt præsidenten opmærksom på, at jeg rejste videre til London, og at jeg dér ville drøfte situationen med den britiske regeringschef.

Dette møde i London med premierminister Macmillan fandt sted den 31. januar. I mødet deltog desuden den danske udenrigsminister samt den britiske udenrigsminister, lord Home, og den britiske markedsforhandler, lordseglbevarer Edward Heath.

Jeg gjorde her rede for Danmarks syn på den seneste udvikling i markedsforhandlingerne.

Ud fra ønsket om sammen med Storbritannien at deltage i de økonomiske og

politiske enhedsbestræbelser i Europa havde Danmark samme dag som Storbritannien indgivet sin ansøgning om optagelse i fællesmarkedet, i EEC, og forhandlingerne var stort set skredet frem parallelt. England og Danmark var nogenlunde fulgtes ad. Forhandlingerne var nu brudt sammen, hvilket åbnede meget alvorlige perspektiver.

Jeg fortsatte min redegørelse over for de britiske ministre ved at sige, at den danske regerings mål var uændret. Vi ønsker sammen med Storbritannien at deltage i et europæisk fællesskab. For Danmark var det både ud fra økonomiske og politiske overvejelser af afgørende betydning, at ventetiden blev så kort som muligt, og jeg var meget interesseret i at høre den britiske regerings bedømmelse af situationen og dens planer for fremtiden.

Jeg kom derefter ind på min samtale med præsident de Gaulle og udtalte i denne forbindelse, at Danmark ikke i den foreliggende situation havde til hensigt at indlede forhandling om associering.

Jeg kom til slut ind på landbrugsproblemet og beskrev over for de britiske ministre den nedgang, som allerede var indtrådt i Danmarks landbrugseksport, og de yderligere alvorlige risici, der i nær fremtid kunne indtræde.

Jeg fik det indtryk, at det var svært for Storbritanniens regering at forestille sig en realistisk løsning på basis af associering, uden at det ville støde på afgørende vanskeligheder på toldområdet og i andre henseender. Hertil kom, at Storbritanniens ønske om at deltage i udbygningen af det europæiske politiske samarbejde ikke synes at kunne opfyldes ad denne vej.

Den britiske regering fandt, at de for Storbritannien afgørende problemer vanskeligt kunne løses på anden måde end ved fuldt medlemskab, men det var ikke mit indtryk, at man fra britisk side på forhånd afviser forhandlinger om noget oprigtigt ment forslag.

Under de videre drøftelser kom vi ind på den amerikanske Trade Expansion Act; vi kom ind på OECD og det forestående ministermøde i EFTA, men om disse perspektiver vil udenrigsministeren redegøre nærmere.

Samtalen med premierminister Macmillan sluttede med en gennemgang af den al-